

Kohtuasi C-20/09

Euroopa Komisjon

versus

Portugali Vabariik

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Hagi vastuvõetavus – Kapitali vaba liikumine – EÜ artikkel 56 – EMP lepingu artikkel 40 – Riigi võlakirjad – Soodsam maksualane kohtlemine – Õigustatus – Maksupettuste vastane võitlus – Maksustamise vältimise vastane võitlus

Kohtujurist P. Mengozzi ettepanek, esitatud 17. juunil 2010	I - 2639
Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 7. aprill 2011	I - 2660

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi – Kohtueelne menetlus – Märjukirja saatmine – Vaidluse eseme piiritlemine – Põhjendatud arvamus – Etteheidete täpne sõnastamine (EÜ artikkel 226)*
2. *Liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi – Põhjendatuse kontrollimine Euroopa Kohtu poolt – Arvesse võetav olukord – Olukord põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõpul (EÜ artikli 226 teine lõik)*
3. *Kapitali vaba liikumine – Piirangud – Maksuõigusnormid (EÜ artikkel 56; EMP leping, artikkel 40)*

1. Kuigi liikmeriigi kohutuste rikkumise kohtueelses menetluses tuleb põhjendatud arvamuses järjepidevalt ja üksikasjalikult esitada põhjused, mis viisid komisjoni järeldusele, et asjaomane liikmesriik on jätnud täitmata asutamislepingust tulenevad kohustused, ei saa sellised ranged üksikasjalikkuse nõuded kehtida märgukirja suhtes, sest see võib sisaldada ainult etteheidete esialgset lühikokkuvõtet. Seega ei takista miski komisjonil põhjendatud arvamuses üksikasjalikult esitada etteheiteid, mida ta on märgukirjas palju üldisemalt juba maininud.
3. Liikmesriik on rikkunud EÜ artiklist 56 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EMP) artiklist 40 tulenevaid kohustusi, kui ta näeb riigi territooriumil mitteasunud vara maksude korrigeerimise erikorras ette soodsama maksualase kohtlemise üksnes selle riigi poolt emiteeritud riigi võlakirjadele.

(vt punktid 17 ja 20)

Kuigi maksupettuste ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse eesmärk võib õigustada kapitali vaba liikumise piiramist, peab kapitali vaba liikumise piirang olema sobiv sellega taotletavate eesmärkide saavutamiseks ega või minna kaugemale nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust.

2. Liikmesriigi kohutuste rikkumise esinemist tuleb hinnata liikmesriigile põhjendatud arvamusega määratud tähtaja lõppemisel esineva olukorra alusel. Seega ei puudu ese sellist ajutist maksustamiskorda käsitleval hagi, mis põhjendatud arvamusega määratud tähtaja möödumise kuupäevaks enam ei kehtinud, kuid mille mõju kestis edasi sel ajal, mis on hagi vastuvõetavuse hindamisel asjassepuutuv aeg.

Maksustamiskord, mis näeb ette selle asjaomase riigi väljastatud ja teiste liikmesriikide väljastatud võlakirjade erineva maksustamise, ei ole selle nõudega kooskõlas. Lisaks ei või erinevat maksumäära õigustada majandusliku eesmärgi taotlemisega, st asjaomase liikmesriigi maksumõtete kaotamise kompenseerimisega. Pelgalt majanduslikku laadi eesmärgid ei õigusta asutamislepinguga tagatud põhi- vabaduse piiramist.

(vt punktid 31, 33, 34 ja 42)

(vt punktid 60–62, 64, 65, 70
ja resolutsioon)